

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) den 10. oktober 2006 (sag T-302/03) ophæves.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 10. oktober 2006 er i strid med artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94⁽¹⁾. Retten i Første Instans antog med urette, at der er en »konkret og direkte forbindelse« mellem betegnelsen »map&guide« og varen »computersoftware« samt tjenesteydelsen »programmering af computere til edb«, og at betegnelsen »map&guide« gør det muligt »umiddelbart at identificere« denne vare og denne tjenesteydelse (dommens præmis 40). Endvidere foretog Retten i Første Instans en forkert retsanvendelse ved at lægge til grund, at tegnet »map&guide« gør det muligt for den relevante kundekreds »umiddelbart og uden nærmere overvejelser at skabe en direkte og konkret forbindelse med den computersoftware og de tjenesteydelser vedrørende programmering af computere til edb, der tilbyder (by-)kort- og (rejse-)guidefunktionen« (dommens præmis 47). Endelig blev det anført i dommen, at noget »computersoftware« og nogle af tjenesteydelserne »programmering af computere til edb« har til formål at tilbyde (by-)kort og (rejse-)guider.

Den fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, som Retten i Første Instans anlagde i dommen, er forkert. I modsætning til, hvad Retten i Første Instans lagde til grund, mangler det ansøgte varemærke ikke det fornødne særpræg. Det ansøgte varemærke er ikke beskrivende. Der kan kun antages at være en »konkret og direkte forbindelse« samt en »umiddelbar identificering«, hvis der er tale om et begreb, som direkte betegner den omhandlede vare eller tjenesteydelse eller beskriver kendetegn, der umiddelbart, dvs. som sådan »tilknyttes« den pågældende vare eller tjenesteydelse. Dette er ikke tilfældet med hensyn til betegnelsen »map&guide«. Den betegner hverken varen »computersoftware« eller tjenesteydelsen »programmering af computere til edb« direkte, og den indeholder heller ikke noget udsagn om en egenskab, der er direkte forbundet med varen eller tjenesteydelsen. Kundekredsen har ikke mulighed for »umiddelbart og uden nærmere overvejelser at skabe en direkte og konkret forbindelse med den computersoftware og de tjenesteydelser vedrørende programmering af computere til edb, der tilbyder (by-)kort- og (rejse-)guidefunktionen«. Desuden kan hverken tjenesteydelsen »programmering af computere til edb« eller varen »computersoftware« »tilbyde« en (by-)kort- eller en (rejse-)guidefunktion.

Den forbindelse mellem betegnelsen »map&guide« og den konkrete ansøgte vare »computersoftware« samt den konkrete ansøgte tjenesteydelse »programmering af computere til edb«, som Retten i Første Instans lagde til grund i dommen, er ikke som sådan til stede, men opstår først igennem intellektuelle ræsonnementer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Appel iværksat den 18. december 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 27. september 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited, tidligere Glaxo Wellcome plc, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Christoforou, F. Castillo de la Torre og E. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEP), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, tidligere Glaxo Wellcome plc

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Domskonklusionens punkt 1 og 3-5 i dom afsagt den 27. september 2006 af Retten i Første Instans i sag T-168/01, GlaxoSmithKline Services Ltd. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen, idet det fastslås, at den i sag T-168/01 nedlagte påstand om annullation er ubegrundet.
- Sagsøgeren i sag T-168/01 tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger vedrørende den sag og i denne appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen er enig med Rettens konklusioner angående den anfægtede beslutnings begrundelse, forekomsten af en aftale mellem virksomheder og den magtfordrejning, tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet samt artikel 43 EF, der hævdes at have fundet sted.

For så vidt angår den del af dommen, der omhandler en konkurrencebegrænsende »virkning«, anfægter Kommissionen den argumentation, Retten i Første Instans har lagt til grund. Kommissionen fastholder, at Rettens gennemgang, der bekræfter aftalens konkurrencebegrænsende »virkninger«, ved passende iagttagelse af de relevante retlige og økonomiske rammer i realiteten udgør en gennemgang af aftalens konkurrencebegrænsende »formål« og burde have ført til, at Retten havde godkendt beslutningens konklusion, hvorefter aftalen havde et konkurrencebegrænsende formål. For så vidt angår de øvrige konklusioner vedrørende »virkninger« har Kommissionen væsentlige indsigelser, navnlig: definitionen af det relevante marked, tilsidesættelsen af Kommissionens konklusioner i henhold til artikel 81, stk. 1, litra d), EF under henvisning til det urigtige retlige argument, at de forskellige priser blev krævet på forskellige geografiske markeder, og en række andre i dommen anførte konklusioner, hvor Retten

lægger sin egen bedømmelse af beviserne for de faktiske og økonomiske omstændigheder til grund i stedet for Kommissionens, hvilket ikke er tilladt som led i den judicielle prøvelse. Da Kommissionen imidlertid tilslutter sig Rettens endelige konklusioner, dvs. at den omhandlede aftale havde konkurrencebegrænsende virkninger, agter den ikke for nærværende at gøre anbringender gældende vedrørende denne del af dommen.

Der gøres ved denne appel to sæt anbringender gældende. Det første sæt vedrører konklusionerne vedrørende artikel 81, stk. 1, EF, og navnlig urigtig retsanvendelse og urigtige gengivelser af de faktiske omstændigheder ved fortolkningen og anvendelsen begrebet »formål«, der er anvendt i bestemmelsen, samt de mange tilfælde af urigtige gengivelser, urigtig retsanvendelse og utilstrækkeligheder eller selvmodsigende udsagn i forbindelse med begrundelsen angående aftalens »retlige og økonomiske rammer«. Det andet sæt anbringender vedrører konklusionerne i henhold til artikel 81, stk. 3, EF: først og fremmest dem, der vedrører den første af de i denne bestemmelse indeholdte betingelser, men også den manglende gennemgang af flere andre betingelser.

Appel iværksat den 20. december 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 27. september 2006 af Retten i Første Instans i sag T-153/04, Ferriere Nord SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-516/06 P)

(2007/C 42/23)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci og F. Amato, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Ferriere Nord SpA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt den fastslår, at Ferriere Nord SpAs annullationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens skrivelse af 5. februar 2004 og telefax af 13. april 2004 kan antages til realitetsbehandling.
- Det fastslås, at det annullationssøgsmål, som Ferriere Nord SpA anlagde ved Retten i Første Instans til prøvelse af de anfægtede retsakter, ikke kan antages til realitetsbehandling og følgelig må afvises.
- Ferriere Nord SpA tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

For så vidt den fastslår, at den ved Retten i Første Instans anlagte sag kan antages til realitetsbehandling, er dommen afsagt den 27. september 2006 af Retten i Første Instans i sag T-153/04, Ferriere Nord SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, i strid med artikel 230, stk. 1 EF, sammenholdt med artikel 249 EF med hensyn til fortolkningen af begrebet anfægtelig retsakt, savner begrundelse eller indeholder en fejlagtig begrundelse og er behæftet med inkompetence.

Retten har ikke godtgjort, at de anfægtede retsakter har bindende retsvirkninger, der kan berøre sagsøgeren i første instans' interesser og væsentligt ændre dennes retsstilling. Retten har i øvrigt baseret sin egen konklusion med hensyn til sagens antagelse til realitetsbehandling på den antagelse, som heller ikke er godtgjort, at de retsakter, der anfægtes i første instans, måtte antages at være lovlige. Endelig har Retten overskredet sin kompetence efter traktaten.

Sag anlagt den 20. december 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-517/06)

(2007/C 42/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Braun og E. Montaguti, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv i delstaterne Steiermark og Salzburg, eller ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. juli 2005.

⁽¹⁾ EUT L 345, s. 90.